

Carlsen-Skiødt antydede, det skulde forbydes en højtstaaende Embedsmand at fremsætte her i Landet. I det hele taget maa jeg i Anledning af denne Bemærkning af det ærede Medlem sige, at det forekommer mig, at det er for grusomt at forbyde danske Embedsmænd at latterliggøre konservative Forslag.

Jeg skal ikke optage en almindelig Tolddebat, det er klart, at det er Tiden ikke til, og jeg tror ærlig talt ogsaa, at den ærede Ordførers Tale ikke havde et saadant Indhold, at den kunde danne Grundlag derfor. Jeg ønsker kun at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af den Del af Lovforslaget, der gaar ud paa at forhøje Tolden paa Grønkonserves fra 40 Ø. til 1 Kr. Det er rigtigt, at der i en kort Tid ud fra valutamæssige Motiver i 1924 blev gennemført en saadan Forhøjelse fra 40 Ø. til 1 Kr. Den varede nogle Maaneder. Derefter blev den under Ministeriet Stauning nedsat fra 1 Kr. til 40 Ø. Nu fremstiller det ærede Medlem det i Dag, som om disse 40 Ø. var en forsvindende Told. Hvad er det for en Told? Det er en Told af 25 pCt. af Varens Værdi, og saa vover det ærede Medlem at staa her og fremmane Holland for os, hvor de tilsvarende Varer har en Beskyttelse paa 8 pCt.!

Naar jeg fremdrager hele dette Forhold her i Dag, er det i Anledning af, at det forekommer mig at være rimeligt at minde om, hvad det ærede Medlem i 1924 udtalte om hele dette Spørgsmaal angaaende Grønkonserves, idet det af hans Parti den Gang blev foreslaaet, at man skulde bibeholde en Krones Toldbeskyttelse. Det ærede Medlem udtalte her i Tinget, at Spørgsmaalet nu ved denne Tolds Nedsættelse var, hvorvidt Avlen herhjemme skulde formindskes til en Trediedel eller en Fjerdedel, og hvorvidt vi skulde indføre Landets øvrige Forbrug fra Tyskland eller Holland. Det var det Perspektiv, det ærede Medlem oprullede for os i Slutningen af 1924. Det forekommer mig, at det havde været overordentlig sandhedskærligt af det ærede Medlem, om han i Dag havde givet en Fremstilling af, hvordan det gik, efter at denne Spaadom var fremsat. Jeg skal imidlertid gøre det, da det ærede Medlem ikke har fundet Anledning dertil. I 1924 indførtes der af disse hermetiske Grønsager hertil 150 000 kg til en Værdi af 222 000 Kr. Hvordan gik det i 1925, hvor det hele skulde være faldet sammen for den danske Produktion paa dette Omraade? Vi indførte 106 000 kg til en Værdi af 171 000 Kr. Og

hvad siger ikke Industrien selv derom? Industrien siger i Industrieretningen for 1925 følgende: „Produktionen af Grønkonserves“ — det vil altsaa sige den danske Produktion — „blev ca. 3 Millioner kg, hvilket vel nok er en Del mindre end i 1924, men dog langt over Middelproduktionen. Indførselen var ubetydelig, 100 000 kg.“ Altsaa, det gik fuldstændig anderledes, end det ærede Medlem søgte at bilde Folketinget ind den Gang. Og nu er det vel rigtigt, at efter 1925 er Kriseaarene kommet, som ogsaa nødvendigvis maa ramme Konserves. Men alligevel, hvordan er det gaaet i 1926? Det er gaaet saadan, at Indførselen af disse hermetiske Grønsager dog kun udgør 169 500 kg, altsaa det samme som i 1924, til en Værdi af 193 000 Kr. eller mindre end i 1924. Det var det, det ærede Medlem kaldte, at der er ingen Grænser for, hvorledes der kastes udenlandske Varer ind her i Landet af den Art. Det er rigtigt, at den danske Konservesindustri er gaaet tilbage i det Aar, men det skyldes altsaa ikke Udlandets Konkurrence, som det ærede Medlem gav det Udseende af, det skyldes derimod dels Høstens Udfald og dels den almindelige Nedgang i Købeevnen herhjemme; alle ved jo, at Grønkonserves er en Vare, som i visse Dele af Befolkningen er en Art Luksus og derfor rammes meget haardt, i det Øjeblik Konjunkturerne svigter.

Saaledes ligger Forholdene. Jeg kunde nu have Lyst til at spørge, om det ærede Medlem nu alligevel ikke synes, at det var en mindre sandhedskærlig Fremstilling, han gav af Forholdene. Jeg er selvfølgelig nødt til at gaa ud fra, at det ærede Medlem ikke kender Forholdene, men jeg maa sige, at det er for haardt at ville hindre en Embedsmand i paa nøgtern og redelig Maade at fremsætte Sandheden om disse Forhold, samtidig med at man forbeholder sig her i dette høje Folketing, hvor man til en vis Grad er sikret, at fremsætte en fuldkommen forvrænget Fremstilling af dette Forhold.

Jeg erkender, at Konservesproduktionen er en naturlig Produktion her i Danmark, og derfor er der heller ikke Tvivl om, at den stadig vil udvikle sig. Den maa udvikle sig gennem det stadig udvidede Forbrug, der finder Sted, og gennem en Prisbillighedspolitik. Og da det er en naturlig Industri og en naturlig Produktion, vil vi fra vor Side heller ikke i mindste Maade tage i Betænkning at være med til i en Krisetid overfor denne som overfor andre Produktio-